

klage; vi behøve ikke at give os Udseende af, at Odense Teater aldeles ikke kan lønne sig under de nuværende Omstændigheder. Forholdet er det, at Odense Teater er et gammelt Teater, det indrømmer jeg, men det er et ret hyggeligt Teater, der maaske har bedre Lydforhold end noget som helst andet Teater. Det ejes af Byraadets valgte Medlemmer — vi have en af Ejerne sidende mellem os, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) er Medejer af Odense Teater — og disse Ejere af Odense Teater lede det paa en meget fornuftig Maade. De lægge et fornuftigt Budget, de leje deres Teater ud for Hovedsæsonen til Teaterdirektører og sætte deres Udgifter op i Forhold til det, de faa ind ved Leje af Teatret. Det er udmærket godt og fornuftigt, og saadan kan man gøre i Odense, fordi man ikke, da man byggede Teatret, har skrævet videre, end Bukserne kunne naa. Teaterdirektørerne, der leje Odense Teater, pleje desuden at have et udmærket godt finansielt Resultat af at drive det, de pleje at have et rigtig godt Overskud. Naar nu Forholdene ere saa gunstige, som jeg har paaapeget — og det ere de virkelig, det vil ikke kunne modsiges paa noget Punkt —, saa mener jeg ikke, det er værd, vi i Odense gaabagefter Aarhus og sige, at hos os kan Teatret ikke betale sig. (*Martin Madsen*: Det have vi heller ikke sagt). Ja saa forstaaer jeg ikke, hvorfor de Herrer forlange Tilskud til Teatret; hvis det betaler sig godt, saa er der virkelig ingen Grund til at forlange Tilskud til det. Ja, man kunde jo gøre det af to Grunde, for det første for at de rige Folk, som have Raad til at gaa og se god Komædie, skulde kunne gøre det billigere end hidtil, eller for at de skulde kunne faa bedre Komædie, end de hidtil have faaet, men det er virkelig ikke tilstrækkelig Grund til at give Statstilskud. Det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds (Marott) siger, at det er, fordi de smaa skulde have Teaterbilletter billigere, end de hidtil have haft. Jeg vil indrømme, at det kunde være meget nydeligt at give Smaafolk Penge til Teaterbilletter. Men jeg tror rigtignok, at naar Folk trænge og ere Smaafolk, maa man hellere give dem Penge til andre Ting end netop til Teaterbilletter. Og jeg vil ogsaa tro, at vi i Virkeligheden her i Landet kunne sige, at vi kunne være nogenlunde tilfredse med — Udtrykket er maaske ikke ganske heldigt valgt — kunne erklære os nogenlunde nøjede med, at vi i København have en Anstalt, der kræver henimod et Par hundrede Tusinde Kroner fra Stats-

kassen om Aaret. Jeg tror ikke, at det vil være ganske rigtigt at oprette Filialer omkring i Provinserne som en Slags Sugeværker til at trække Penge ud af Statskassen — især i den Anledning. Jeg kan godt forstaa, at de lokale Repræsentanter mene at have en vis Forpligtelse til at fremsætte dette Krav — jeg er ogsaa kendt i Odense — men jeg kan dog ikke indrømme, at dette Krav er saa fuldt berettiget, som det kunde lade til.

Jeg skal dernæst ganske kort berøre et Spørgsmaal, jeg har faaet Anledning til at berøre derved, at der i et Blad, som udgives af Marineunderofficerer, er rettet en Henvendelse til mig derom. Man paa-staar i dette Blad, at det militære Forhold mellem Reservekadetter og Marineunderofficerer ikke er i Overensstemmelse med den Opfattelse, der af mig blev gjort gældende, da vi forleden Aar gennemførte Søværnsskoleloven, og da jeg var Ordfører for dette Lovforslag. Jeg ved godt, at den Opfattelse, jeg den Gang gjorde gældende, var den, at begge disse to Klasser af Marinemennesker skulde betragtes som menige, og at den ene Klasse ikke skulde staa over den anden. Nu paa-staas der i dette Blad, at Forholdet ikke er et saadant, men at Reservekadetterne blive stilled over Underofficererne osv. osv. Jeg har selvfølgelig ikke været i Stand til at kontrolere, hvorvidt dette er Tilfældet. Jeg vil henstille til den højtærede Marineminister at undersøge dette Forhold, og jeg tvivler ikke om, at den højtærede Marineminister vil være i Stand til at give en Forklaring, der stemmer med den Opfattelse, som blev gjort gældende fra Venstre-reformpartiets Side, dengang Søværnsskoleloven blev vedtagen. Jeg skal ikke komme ind paa her at omtale, hvordan jeg mener Forholdet burde være, militært set, mellem menige, Underofficerer og Officerer. Jeg skal kun sige i al sin Almindelighed, at jeg mener, at vi her i det lille Danmark godt kunde være bekendte at gaa foran derved, at vi søgte at faa udryddet den Klasseforskel, der er mellem Befalingsmændene i Hæren, saa at vi herefter kun fik én Klasse Befalingsmænd — selvfølgelig med forskellige Grader. Jeg synes, at denne Klasseforskel er en Fortidslevning fra den Tid, da det var Adelen, der særlig regerede i Landet, en Fortidslevning, som vi, der nu kalde os Demokrater i et demokratisk regeret Land, skulde gøre, hvad vi kunne, for at faa afskaffet. Jeg tror ganske særlig, at hvis man, som det er Meningen fra Krigsbestyrelsens Side, vil hæve